

- покупцеві передані ризики й вигоди, пов'язані з правом власності на продукцію (товар, інший актив);
- підприємство не здійснює надалі управління та контроль за реалізованою продукцією (товарами, іншими активами);
- сума доходу (виручка) може бути достовірно визначена;
- є впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод підприємства, а витрати, пов'язані з цією операцією, можуть бути достовірно визначені.

Тобто, на нашу думку, валовий дохід (як і відвантаження товарів, якщо воно є першою подією) матиме місце на дату виконання усіх вищеперелічених умов.

Отже, поєднувати системний бухгалтерський облік з несистемним податковим обліком валових витрат і валових доходів неможливо і недопустимо. Тому не можна одночасно визначати і відображати в бухгалтерському обліку реалізацію і фінансові результати за двома ознаками: за відвантаженням товарів і за подією, що відбулася раніше.

Список використаних джерел

1. *Коваленко Г.* Учет товаров на складах // Частный предприниматель. — 2006. — № 15 (155). — С. 14.

Т. К. Данюк, магістрант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Самохвал С. П., ст. викладач)

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ НАФТОПРОДУКТІВ

На етапі встановлення і розвитку ринкових відносин значно зростає роль бухгалтерського обліку як важливого засобу одержання повної і достовірної інформації про майно підприємства і його відомостей до користувачів. Чітко організований облік дозволяє попередити зловживання і порушення, дисциплінує працівників підприємства, сприяє збереженню майна.

Бухгалтерський облік, внутрішній та зовнішній контроль є основними складовими частинами системи управління (менеджменту) фінансово-господарської діяльності на підприємстві як взагалі, так і нафтопродуктів у складі виробничих запасів зокрема.

Реформування системи бухгалтерського обліку на підприємствах в Україні є складовою частиною заходів, орієнтованих на впровадження економічних відносин ринкового спрямування. Трансформація цього обліку здійснюється в рамках реалізації стратегічного курсу нашої держави на інтеграцію до світового економічного простору, що передбачає адаптацію законодавства України до європейського рівня.

Розвиток ринкових відносин в економіці країни, досвід зарубіжної системи господарювання визначають очевидність залежності результатів функціонування підприємств від ефективного управління процесом формування та використання їх ресурсного потенціалу, що обумовило зростання значимості ресурсів як важливого джерела задоволення необхідних потреб підприємства і як фактора підвищення ефективності його функціонування.

Облік нафтопродуктів на підприємстві регламентується П(С)БО 9 «Запаси» та Методичними рекомендаціями з обліку запасів.

Для обліку нафтопродуктів передбачено субрахунок 203 «Паливо», який відкривається до синтетичного рахунку 20 «Виробничі запаси».

На субрахунку 203 «Паливо» (нафтопродукти, тверде паливо, мастильні матеріали) обліковуються наявність та рух палива, що придбається чи заготовляється для технологічних потреб виробництва, експлуатації транспортних засобів, а також вироблення енергії та опалення будівель. Тут також обліковуються оплачені талони на нафтопродукти і газ.

Якщо деякі види палива використовують одночасно і як матеріали, і як паливо, то їх можна обліковувати на субрахунку 201 «Матеріали» і на субрахунку 203 «Паливо» — за ознакою переважності використання на цьому підприємстві.

Якщо на підприємстві для технологічних та експлуатаційних потреб, для вироблення енергії та опалення будівель створюються запаси газу (у газосховищах), то їх облік ведеться на субрахунку 203.

Облік нафтопродуктів ведуть за їх видами і матеріально-відповідальними особами. З метою організації належного

контролю за наявністю і рухом нафтопродуктів рекомендується до субрахунку 203 відкривати такі субрахунки другого порядку:

203.1 «Нафтопродукти на складі»;

203.2 «Нафтопродукти за талонами»;

203.3 «Нафтопродукти в баках транспортних засобів»;

203.4 «Відпрацьовані нафтопродукти».

Аналітичні рахунки відкриваються за кожним видом нафтопродуктів. Слід зауважити, що в практичній діяльності підприємств, що не здійснюють оптову торгівлю нафтопродуктами, не склалося єдиного підходу до обліку нафтопродуктів у натуральних одиницях — у кілограмах чи літрах.

Якщо облік мастильних матеріалів всі підприємства здійснюють у кілограмах, то переважна більшість підприємств облік бензину і дизпалива здійснює в літрах. Це пояснюється тим, що лінійні норми витрачання бензину і дизпалива для автомобільного транспорту, а також і для тракторів встановлено в літрах. Звичайно, на підприємствах з оптової торгівлі нафтопродуктами (нафтобазах) доцільно облік бензину і дизпалива вести як у літрах, так і в кілограмах. Це пов'язано з особливостями питомої ваги цих нафтопродуктів залежно від пори року і температурного режиму.

Пальне зі складу відпускається за лімітно-заборними картками, а підставою для списання пального на витрати виробництва є Обліковий лист тракториста-машиніста, Подорожній лист трактора, Подорожній лист вантажного або легкового автомобіля, Подорожній лист будівельної машини тощо.

При списанні пального на автомобільному транспорті використовуються такі види норм витрат палива: лінійні норми, які регламентують витрати палива в процесі руху автомобіля; норми витрат палива на роботу спеціального обладнання, встановленого на автомобілях.

Лінійні норми встановлюються для кожної марки автомобіля, які експлуатуються і відповідають умовам роботи автомобільного транспорту. Використовуються три види лінійних норм: базова норма на 100 кілометрів пробігу, норма на 100 т/км транспортної роботи і норма на поїздки з вантажем (враховується збільшення витрат палива, що пов'язано з маневруванням у пунктах завантаження і розвантаження).

У кінці місяця завідувач нафтоскладом складає Звіт про рух матеріальних цінностей.